

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az állatjólétért és az állatok védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervről”

COM(2006) 13 final

(2006/C 324/08)

2006. április 5-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció véleményét 2006. szeptember 8-án elfogadta. (Előadó: Leif E. Nielsen.)

Az EGSZB tisztújítására való tekintettel a Közgyűlés úgy határozott, hogy erről a véleményről az októberi plenáris ülésen szavaz, és az Eljárási Szabályzat 20. cikke értelmében főelőadót jelölt ki Leif E. Nielsen személyében.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. október 26-án tartott 430. plenáris ülésén 92 szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az állatok jóléte és védelme iránt egyre nagyobb az érdeklődés, és nem csupán az Európai Unió jelentős részében, hanem az Unión kívül is. Célszerű ezért a piaci erőket támogatva az EU minimum-előírásait a szükséges mértékben korrigálni. Nem kell feltétlenül több korlátozásra gondolni – inkább a jobb és szakszerűbb jogalkotásról van szó, amely a tudományos és társadalmi-gazdasági ismeretekre épül. Emellett fontos közös minőségmegjelölést bevezetni az olyan termékekre, amelyek eleget tesznek az állatok jólétére vonatkozó különleges igényeknek. A kutatásban, tesztelésben és a törvényileg előírt biztonsági teszteknel használt állatok vonatkozásában is lényeges javításokra van szükség.

1.2 Az Európai Bizottság cselekvési terve e követelményeket egészében véve jól tükrözi, így e területen a további prioritások alapjául szolgálhat. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság alapján véve támogatja a stratégiai javaslatot, a későbbiekben azonban megvizsgálja, hogy az Európai Bizottság specifikus javaslatai kiegyensúlyozottan tükrözik-e az állatvédelmi és a társadalmi-gazdasági szempontokat. Mindazonáltal döntő kérdés, hogy a kevésbé szigorú normákat alkalmazó harmadik országokból történő behozatal ne vezessen az uniós termékek piacról való kiszorításához. Ennek az volna a következménye, hogy az állattenyésztés a nem megfelelő körülményeket nyújtó területekre helyeződne át, miközben az uniós termelőknek be kellene szüntetniük tevékenységüket. Az EGSZB e tekintetben egyáltalán nincs meggyőződve arról, hogy az Európai Bizottság cselekvési terve tartós megoldásokat tudna biztosítani.

1.3 Az EGSZB nagyon sajnálja, hogy ezt a kérdést a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) jelenlegi tárgyalási fordulójában nem lehet megvitatni. Ennek ellenére az állatok jólétét az állati termékek kereskedelmében hosszabb távon be kell sorolni a nem kereskedelempolitikai szempontok közé. Egyébként az Európai Unió kénytelen lehet egyoldalú lépéseket bevezetni, hogy a jogi helyzet korrekciója iránt szükséges megértést biztosítsa. Rövid távon mind az Európai Bizottságnak, mind a civil társadalomnak nyomást kell gyakorolnia az uniós kiskereskede-

lemre és élelmiszeriparra annak érdekében, hogy a harmadik országból történő behozatal esetén a megfelelő normák betartását tanúsítási mechanizmusok és hasonló garanciák révén biztosítsák.

1.4 A kutatás terén össze kell hangolni és ki kell szélesíteni a munkát, hogy az eszközöket közösen a lehető legjobban ki lehessen aknázni. A rendelkezéseket ezenkívül rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, többek közt azért, hogy azok továbbra is tükrözzék a műszaki fejlődést és a legújabb ismereteket.

1.5 Az EGSZB többek között üdvözlí az európai állatvédelmi és állatjóléti központ vagy laboratórium létrehozására irányuló javaslatot. Meg kell azonban fontolni, hogy nem egy messzebb mutató megoldásra – világméretű központ létrehozására – kellene-e inkább törekedni, amely hozzájárulhatna az állatvédelemmel és állatjóléttel kapcsolatos problémák megoldásához, elősegítve az OIE⁽¹⁾ és az Európa Tanács keretében folyó munkát és az EU kétoldalú megállapodásait.

1.6 Emellett az Európai Bizottságnak az OIE-vel és az Európa Tanáccsal együttműködve egy nemzetközi konferenciát kellene kezdeményeznie, hogy létrejöjjön egy hosszú távon működő hálózat az Unión kívüli kutatók között, és ezen a területen nagyobb mértékű legyen az informális nemzetközi együttműködés.

1.7 Ami az állatok laboratóriumokban és toxikológiai vizsgálatokhoz való alkalmazását illeti, az EGSZB úgy véli, hogy a stratégiát bővíteni kell egy olyan „szükségleti” kritériummal, amely szerint csak akkor használhatnak fel állatokat ilyen célra, ha a kérdéses termék iránt valamilyenfajta bizonyítható társadalmi szükséglet mutatkozik.

2. A cselekvési terv – összefoglalás

2.1 A cselekvési terv fő célja, hogy biztosítsa az állatok jólétét az EU-ban és nemzetközi szinten, hogy meghatározza, mire lesz szükség a jövőben, és hogy gondoskodjon a meglévő

(¹) Az Állategészségügyi Világszervezet bevett francia rövidítése.

erőforrások hatékonyabb összehangolásáról. A terv a következő öt fő cselekvési területet rögzíti az állatvédelem terén a 2006–2010-es időszakra, amelyeket – többek közt a 2010 utáni folytatásra való tekintettel – figyelemmel kell kísérni és ki kell értékelni:

- a jelenlegi minimális követelmények kiigazítása az új tudományos eredmények és a társadalmi-gazdasági felmérések alapján;
- a jövőbeli kutatás támogatása;
- egységesített mutatók bevezetése;
- információk hozzáférhetővé tétele a jelenlegi szabványokról; valamint
- az állatok jóléte iránti figyelem felkeltését és a témában nagyobb konszenzus elérését célzó további nemzetközi kezdeményezések megvalósítása;

2.2 A terv 28 olyan kezdeményezést is tartalmaz, amelyet az Európai Bizottság mostantól 2010-ig szándékozik megvalósítani. Ezek közül 21 már folyamatban van, illetve azt kihirdették vagy arról a Közösség jogszabályai konkrétan rendelkeznek.

2.3 Az Európai Bizottság munkadokumentumokat is közzétett, amelyekben rögzítette a kezdeményezések stratégiai alapját és a cselekvési tervben javasolt intézkedéseket megalapozó legfontosabb elemeket. Az Európai Bizottság emellett úgy véli, hogy az állatkísérletekre vonatkozó, 2005-ben elfogadott „3R nyilatkozatban”⁽²⁾ foglaltak betartása a cselekvési terv kulcs-eleme.

2.4 Az Európai Bizottság úgy érzi, hogy az állatjólét javításában betöltött szerepét könnyebbé tenné, ha hatékonyabb volna a koordináció a különböző érintett szervek között. Ez hozzájárulna ahhoz, hogy következetesebb és összehangoltabb legyen az Európai Bizottság egyes politikaterületeinek megközelítése, és az állatok jólétére kiható intézkedéseket mind társadalmi-gazdasági hatásuk szempontjából, mind pedig abból a szempontból megvizsgálják, hogy azok megfelelnek-e az EK-Szerződéshez csatolt, az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyvnek.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az EGSZB a civil társadalom képviselőjeként és reprezentatív összetétele révén nyilvánvalóan osztozik az európai szociális modell részének tekintett állatvédelmi rendelkezések kidolgozásának felelősségében⁽³⁾. Fontos tehát, hogy az eddigi irányban haladjunk előre, és az EU-n belül biztosítsuk az állatvé-

⁽²⁾ Brüsszelben, 2005. november 7-én elfogadott nyilatkozat az állatkísérletekről, amely a „3R cselekvési program” végrehajtását érinti. A „3R” a következőt jelenti: *reduction* („csökkentés”, vagyis a laboratóriumi állatok számának csökkentése), *refinement* („finomítás”, vagyis az állatkísérleti sémák továbbfejlesztése oly módon, hogy a kísérletek kevésbé terheljék meg a laboratóriumi állatokat) és *replacement* („helyettesítés”, azaz alternatív módszerek kifejlesztése az állatkísérletek felváltására).

⁽³⁾ Sajnálatos ezért, hogy az EGSZB véleményét csak három hónappal az után kérték ki a kérdésben, hogy a cselekvési tervet közzétették.

delemnek egy olyan, ésszerű és elfogadható szintjét, amely nem vezet a verseny szükségtelen torzulásához és az alacsonyabb szintű normákat alkalmazó harmadik országokból származó behozatal révén az állatvédelmi szempontok elhanyagolásához. Az átfogó stratégiai terv emellett több átláthatóságot is visz ebbe a munkába, és javítja az érintettek konstruktív együttműködésének lehetőségeit. Ez különösen a mezőgazdasági termelőkre érvényes, akiket hosszú távú befektetéseikre, motivációjukra és gazdaságuk vezetésére való tekintettel be kell vonni a jövőbeli stratégia kialakításába.

3.2 Az EU mezőgazdasági termelő szektora általában véve támogatja az ésszerű és kiegyensúlyozott állatjóléti rendelkezéseket, de arra is felhívják a figyelmet, hogy ez a verseny torzulásának veszélyét rejti magában, ami részben abból ered, hogy a tagállamok további nemzeti követelményeket vezethetnek be, részben pedig abból a gyakorlatból, hogy olyan, Unión kívüli országokból importálnak állatokat, ahol kevésbé szigorúak a normák, vagy egyáltalán nem is léteznek. Annak veszélyét, hogy a verseny a további nemzeti szabályozások révén torzul, tovább fokozza a közös agrárpolitika „keresztmegfelelési” követelménye. Mindez jogbizonytalanságot eredményez a tagállamokban – ezért van szükség a jogi helyzet tisztázására e téren.

3.3 A harmadik országból származó importot tekintve a 30 országra és 500 millió lakosra kiterjedő belső piaccal rendelkező EU közös szabályai⁽⁴⁾ az Unión kívüli államokban és ezen államok EU-ba történő kivitele terén is ösztönzést jelentenek. A Világbankhoz tartozó Nemzetközi Pénzügyi Társaság (IFC) nemrég rámutatott, hogy világszerte növekszik az állatok jóléte iránti érdeklődés, és mind az elsődleges termelés, mind az ipari feldolgozás terén alkalmazkodni kell ehhez a fejleményhez⁽⁵⁾.

3.4 Rövid távon mindenesetre világossá kellene tenni az Unió kiskereskedelmi láncai és feldolgozóipara számára, hogy a harmadik országból importált mezőgazdasági termékek és feldolgozott állati termékek esetében – saját érdekükben és azért is, hogy a nagyközönség körében kedvező képet alakítsanak ki magukról – ügyelniük kellene arra, hogy a termelő országban betartsanak egy megfelelő magatartási kódexet, amelyhez a vonatkozó uniós rendelkezéseknek megfelelő állatvédelmi normák is hozzátartoznak. Ez történhet például a szállítókkal való kötelező együttműködés formájában⁽⁶⁾. Az Európai Bizottságnak mindenképpen ennek elérését kellene célul kitűznie, és a civil társadalomnak is tennie kellene azért, hogy a kérdést a média segítségével megvilágítsa. Világossá kell tenni tehát az EU kiskereskedelmi láncai és az élelmiszeripara

⁽⁴⁾ Ide tartozik többek közt Norvégia, Izland és Liechtenstein, amelyek ugyancsak az EU belső piacának (az Európai Gazdasági Térségnek) részei, emellett Románia és Bulgária is.

⁽⁵⁾ *Creating Business Opportunity through Improved Animal Welfare* (Üzleti lehetőségek teremtése az állatjólét javításával), International Finance Corporation (IFC), World Bank Group, 2006. április. Az IFC 178 tagállamot fog össze, és főként olyan, fejlődő országokban történő beruházásokra szólít fel, amelyek a fejlett országokba történő exportot segítik.

Számos országban szintén hagyományos állatjóléti magatartási kódex, és nem konkrét jogszabályok léteznek. Ez a helyzet például Ausztráliában, Új-Zélandon, Argentínában és Brazíliában.

⁽⁶⁾ A kötelező együttműködés állhat például a (harmadik országban lévő) termelőknek és az uniós importőrnek az előállításra és feldolgozásra vonatkozó normák teljesítését célzó együttes kutatási, fejlesztési és a tanúsítási törekvéseiben, ahogyan ez egyre gyakrabban történik magában az EU-ban is.

számára, hogy az importált mezőgazdasági termékek és feldolgozott állati termékek esetében a jövőben jobban odafigyelnek majd a termelés körülményeire. A fogyasztók és a mezőgazdasági termelők szövetségeinek az államok szintjén közösen kell az effajta feladatokat felvállalniuk. Ettől függetlenül ugyanakkor az is igen fontos, hogy hosszabb távon az állatok jólétét a mezőgazdasági termékek kereskedelmében az egyik nem kereskedelempolitikai szempontnak tekintsék (lásd alább).

3.5 Ami az uniós belső versenytorzulás kockázatát illeti, a rendelkezések harmonizálása a szigorúbb tagállami normák tilalmával egybekötve nem volna logikus lépés, és több tagállamban nem is volna elfogadható a nagyközönség számára. Ha azonban a jövőbeli uniós szintű minimumnormákat egyre objektívabb, kutatásra és tudományos vizsgálatokra épülő kritériumokra alapoznák, akkor feltételezhető, hogy azok nagyobb megértésre és elfogadásra találnának, és nem volna szükség azoknál messzebb menő tagállami rendelkezésekre. A célszerű szabályozás érdekében az új intézkedéseknek mindenképpen tudományos adatokon és megfelelő társadalmi-gazdasági értékeléseken kell alapulniuk. Egyidejűleg garanciát kellene nyújtani arra, hogy a kutatási eredményeket mint a javasolt mutatók megállapításának előzményét szakszerűen értékeli és alkalmazza. Egyben lehetőséget kellene adni a tagállamoknak, hogy a környezeti vagy éghajlati viszonyoknak megfelelően, rugalmasan cselekedjenek.

3.6 E normák kiigazítását, kezelését és közvetítését, továbbá a vonatkozó társadalmi-gazdasági és hatásvizsgálatok lefolytatását az Európai Bizottság szerint egy európai állatvédelmi központ vagy laboratórium létrehozásával lehetne előmozdítani. Az EGSZB amellel érvel, hogy vegyenek fontolóra egy messzebb mutató megoldást: egy globális központ létrehozását, amely hozzájárulhatna az állatvédelmi kérdések nemzetközi kezeléséhez, segítve ezzel az Állategészségügyi Világszervezeten (OIE) és az Európa Tanácson belül folyó munkát, továbbá esetleges kétoldalú egyezmények létrejöttét.

3.7 Az EGSZB egyetért azzal, hogy szükség van az Európai Bizottság és az iparág közötti partnerség támogatására, amely a laboratóriumi állatok felhasználását helyettesítő alternatív megoldások propagálását célozná, egybekötve például a központ felállításával és az úgynevezett „3R” elv alkalmazási stratégiájának benyújtásával, amely útmutatást nyújthat a laboratóriumi állatok EU-ban történő felhasználását illetően⁽⁷⁾. Az Európai Bizottság kezdeményezése ösztönzést is adhat az alternatív megoldások támogatását célzó, másutt folyamatban lévő tevékenységeknek⁽⁸⁾. Az EGSZB azonban úgy érzi, hogy a stratégiát ki kellene szélesíteni úgy, hogy az magában foglaljon egy „szükségleti” rendelkezést is, amely szerint az állatokon végzett tesztelés csak abban az esetben engedhető meg, ha bizonyított társadalmi szükséglet van azon termék iránt, amelyhez az adott vegyi vagy egyéb anyagot felhasználják.

⁽⁷⁾ A laboratóriumi állatok mintegy 90 %-át kutatásra és fejlesztésre használják, mintegy 10 %-ukat pedig új gyógyszerek és vegyi anyagok kötelező toxikológiai biztonsági vizsgálataikhoz. Az állatok jólétére fordított fokozódó figyelem tükröződik az EU kozmetikai irányelvében is, amely kötelezettségként jelöli meg az iparág számára, hogy az állatokon végzett tesztelés helyett találjon más megoldásokat.

⁽⁸⁾ Ide tartozik mindenekelőtt az Alternatív Módszerek Validálásával Foglalkozó Európai Központ (ECVAM) és az Alternatív Kísérleti Módszerek Európai Egyeztető Platformja (ECOPA).

A versenyhelyzet torzulásai harmadik országokból származó import esetében

3.8 Az éles verseny és az EU piacának megnyitása azzal a jelentős kockázattal jár, hogy az Unión kívüli országokból származó, alacsonyabb szintű vagy teljesen hiányzó normák mellett előállított termékek fokozatosan kiszorítják az uniós termékeket és értékesítést, a nem EU-s piacokon is. Így tehát a gazdaságok igen szerény nyeresége, az állatjólétre fordított többletköltségekkel párosulva, döntő tényező lehet a tekintetben, hogy egy mezőgazdasági termelő talpon tud-e maradni. Ráadásul a mezőgazdasági termelők számára a legtöbb esetben túl kockázatos, hogy termelésüket arra a viszonylag kis létszámú fogyasztói csoportra építsék, amely hajlandó többet fizetni.⁽⁹⁾

3.9 Az alacsonyabb szintű állatjóléti követelményeket érvényesítő harmadik országokból származó import igen összetett kérdéseket vet fel, és az EGSZB nincs meggyőződve arról, hogy az Európai Bizottság cselekvési terve elegendő a megfelelő és fenntartható megoldások biztosításához. Az EGSZB mély sajnálattal veszi tudomásul, hogy a WTO jelenlegi tárgyalási fordulóiban lehetetlen ezt a kérdést megvitatni, de a mezőgazdasági termékek kereskedelmét illetően az EU-nak mégis nyomást kell gyakorolnia annak érdekében, hogy az állatok jólétét nem kereskedelmi szempontként elismerjék.

3.10 Ha azonban ezen az úton nem bizonyul lehetségesnek megfelelő, fenntartható megoldások elérése vagy a téma iránt szükséges megértés biztosítása a WTO keretein belül, akkor az EU-nak – akár előzetes nemzetközi megállapodás hiányában is – meg kell követelnie, hogy a harmadik országokból származó import azonos szabályoknak feleljen meg. Szükség lehet tehát bizonyos mértékű provokációra annak érdekében, hogy a kérdés megkapja a kellő figyelmet, és érthetőbbé váljon, hogy jogszabályi változtatásra van szükség.

4. Részletes megjegyzések

4.1 Az uniós szabályoknak való megfelelés ezen a területen azt jelenti, hogy a tagállamoknak tartaniuk kell a konkrét rendelkezések benyújtására, elfogadására és végrehajtására saját maguk által kitűzött határidőket – ami a múltban nem mindig történt meg. Így a cselekvési tervben szereplő több kezdeményezés határideje korábbi határozatok vonatkozásában is lejárt.

4.2 A cselekvési terv nem foglalkozik az EU egységes piacából és az állat-egészségügyi határok eltörléséből adódó hosszú távú állatszállítás kérdésével. 2004-ben a Tanács elfogadta az állatok szállítás alatti védelméről szóló szabályok módosítását, amely 2007-ben lép majd életbe⁽¹⁰⁾. Az Európai Bizottság közölte, hogy 2010 után javaslatot nyújt majd be.

⁽⁹⁾ Bár a nagyközönség többnyire pozitívan viszonyul ahhoz, ha az állatjóléti intézkedések folytán magasabb fogyasztói árakat kell fizetnie, a fogyasztók a gyakorlatban sokszor másként viselkednek.

⁽¹⁰⁾ A Tanács 2004. december 22-i 1/2005/EK rendelete az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EKG és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról.

Akárcsak egyéb területeken, itt is fontos, hogy az előírások tudományos ismeretekre alapuljanak, továbbá hogy a szállítási időt és a szállítás közbeni helyigényt szabályozó rendelkezéseket hatékonyabban ellenőrizzék.

4.3 Minden tapasztalat azt mutatja, hogy az állatjólét szempontjából az igazgatás játszik kulcsszerepet. Ezt a tényezőt kell a jövőbeni állatvédelmi és állatjóléti rendelkezések középpontjába állítani, többek közt képzési és tanácsadási követelmények felállítására, amelyek révén, amelyekhez a különböző termelési rendszerek folyamatos állatjóléti ellenőrzése járul. Ez azt is jelenti, hogy a termelési rendszereket kevésbé részletesen kell szabályozni, és a jogi előírásokat úgy kell alakítani, hogy azok könnyebben kezelhetők legyenek.

4.4 Az állattenyésztés nagyobb és még inkább szakosodott termelőegységekre történő létrehozásával, valamint új technológiák alkalmazásával járó strukturális fejlődésének köszönhetően egy sor állatvédelmi mutatón keresztül most már szorosabban nyomon lehet követni az állatok jólétét, mint eddig bármikor. Az objektív, számszerűsíthető állatjóléti mutatókról összegyűlt egyre részletesebb ismeretek emellett beépülhetnek az új termelőépületek tervezésébe. A javasolt központ tudományosan megalapozott tényekre épített viszonyszámok kidolgozásával elősegíthető a haladás ezen a területen. Új követelmények alkalmazásakor azonban figyelembe kell venni a mezőgazdasági beruházások hosszú amortizációs idejét.

4.5 Az EGSZB támogatja egy speciális Állatjóléti Tájékoztató Platform létrehozását, hogy megkönnyítse a párbeszédet és az ismeretek/tapasztalatok cseréjét e kérdésben az érintettek – például a fogyasztók, termelők, a kiskereskedelem és az ipar – között⁽¹⁾. E téren azonban erősen korlátozott a cselekvés lehetősége, és a gyakorlatban az Unióban élő fogyasztók nem tudnak világos képet kapni a különböző termelési rendszerek közötti különbségekről, azok előnyeiről és hátrányairól. A fogyasztói szervezeteknek ezért az a kívánságuk, hogy az EU és a tagállamok vállaljanak felelősséget e téren, és határozzanak meg minimumszabályokat.

4.6 Az EGSZB támogatja egy közös marketingrendszer létrehozását is a minimálisnál magasabb állatvédelmi normák alkalmazásának elősegítésére. Alapvetőnek véli, hogy ezt a rendszert közös, objektív kritériumokra és dokumentált ismeretekre alapozzák. Az EU kidolgozhatja a vállalatok és a kereskedelem számára egy ilyen címkézési rendszert, de valójában az a fontos,

hogy a magasabb szintű normáknak megfelelő termékek fejlesztését minél inkább a piaci erők kényszerítsék ki. Az eredményességhez azonban bármely címkézési rendszert ellenőrzésekkel kell alátámasztani és gondosan végrehajtott, hitelességnövelő tájékoztató kampánnyal kell kísérni.

4.7 Az EU-n kívülről importált áruk származási országát megjelölő címkézési rendszer bevezetéséről általános szinten döntenek. Egy ilyen rendszer az állati termékek és a belőlük készített, iparilag feldolgozott áruk esetében különösen fontos. A rendszernek azonosíthatóvá kell tennie azokat az árukat, amelyeket az EU állatjóléti normáival nem összeegyeztethető módon állítottak elő.

4.8 A cselekvési terv szerint a magas szintű normákra való törekvés a környezetbarát termelés jele. Az Európai Bizottság úgy véli, hogy az ilyen termelést is mércének kell tekinteni a legmagasabb szintű állatjóléti normákhoz⁽¹²⁾. A tapasztalat azt mutatja, hogy a környezetbarát termelés néhány területen magában rejti az állatjólét javításának lehetőségét, de azt is, hogy nem megfelelő körülmények is fennmaradnak, és további ismeretekre van szükség.

4.9 Mindenképpen fontos, hogy az EU-n belül az erőforrásokot a lehető legjobban használjuk fel. Ez nem csak a kutatásra és a tudományos tanulmányokra vonatkozik, ahol a nemzeti erőforrásokat a közös, optimális kihasználás érdekében, amennyire lehet, össze kell hangolni. Az erőforrásokat ezért hatékonyabban lehetne felhasználni, ha azokat például egy ezen a területen szaktudással bíró képviselőkből álló közös tanácsadó bizottság hangolná össze. Emellett az Európai Bizottságnak az OIE-vel és az Európa Tanáccsal együttműködve egy nemzetközi konferenciát kellene kezdeményeznie, hogy segítsen létrehozni egy fenntarthatóbb hálózatot az Unión belüli és kívüli kutatók között, és ezen a területen nagyobb mértékű legyen az informális nemzetközi együttműködés.

4.10 Az EU állat-egészségügyi és betegségfelszámolási intézkedéseinek egy sor szociális-állami kihatása van, még ha ez az összefüggés nem is tűnik mindig egyértelműnek. Emellett a közvélemény aggodalommal reagál arra, ha veszélyes állatjárványok kitorésékor nagyszámú egészséges állatot ölnek le és semmisítenek meg. Nagyobb hangsúlyt kell tehát helyezni a megelőző intézkedésekre, és kutatókkal és állatorvosokkal együttműködve megvalósítható alternatívákat kell kidolgozni a haszonállatok járványainak leküzdésére.

Kelt Brüsszelben, 2006. október 26-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ Egy, a normákat és mutatókat – valamint azok pontos jelentését – tartalmazó weblap része lehetne a tájékoztató platformnak, különösen egy címkézési rendszerrel összefüggésben.

⁽¹²⁾ Az Európai Bizottságnak a biotermékek meghatározására vonatkozó javaslata a COM(2005) 671-ből ered. A biotermelésről és a biotermékek jelöléséről szóló tanácsi rendeletre tett javaslatról, valamint a biogazdálkodásról, illetve a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek megfelelő jelöléséről szóló 2092/91/EGK tanácsi rendeletet módosító tanácsi rendeletre tett javaslatról van szó.